

SANATHANA SARATHI - SVIBANJ 2015. GODINE

DRŽITE SE TEMELJNOG NAČELA JEDNOTE

Bhagavānov govor održan 6. rujna 1996. godine – drugi dio

BOG JE JEDAN, CILJ JE JEDAN

Śankara, koji je došao kako bi pokazao načelo nedvojstva – *advaita* cijelom svijetu, samog je sebe smatrao slugom Božjim. Na žalost, njegov otac Śivaguru umro je kada su Śankari bile samo tri godine. Deset dana prije svog odlaska, Śivaguru je imao viđenje božanskog sjaja tijekom kojeg mu je prenesena poruka kako bi sa Śankarom trebao izvršiti obred uvođenja u vedski studij i vezanja svete nîti – *upanayana*. Poslušavši upute božanske svjetlosti, Śivaguru je izveo sveti obred *upanayana* sa Śankarom u dobi od tri godine starosti. Nakon što je izveden obred *upanayana*, Śankara je počeo izgovarati *gāyatrī* mantru.

Śankara je svijet poučio načelu nedvojnosti – *advaita*

Nakon smrti njegovog oca, Śankarina majka Aryamba preuzela je potpunu odgovornost za njegov odgoj i prijavila ga je u školu – *gurukula* gdje je bio pod nadzorom duhovnog učitelja – *guru*. Śankara je bio obdaren tako britkim intelektom da je, prije nego što je napunio šesnaest godina, ovladao s četiri Vede i šest śastri, šest sustava filozofije. Običnim smrtnicima nije moguće naučiti četiri Vede i šest śastri čak ni za pedeset godina. No, Śankara je bio poseban dječak, u stvari, on je bio jako poseban. On je mogao razumjeti i usvojiti učenja sve četiri Vede i šest śastri. Njegov je učitelj – *guru* bio zadivljen intelektualnim sposobnostima svojeg učenika. Jednoga se dana njegova majka obratila učitelju i izrazila namjeru da obavi vjenčanje svojeg sina. No, Śankara je odvratio kako ga ne zanima vjenčanje jer ono što on želi učiniti je isposništvo – *samnyāsa*. Kazao je: „Ja želim Bogu ponuditi svoje tijelo, um i sve ostalo. U stvari, ništa nije moje, sve

mi je dao Bog. To je razlog zašto ja sebe želim ponuditi Bogu.“ Bio je odlučan postati isposnikom. Aryamba ga je molila i lila suze pokušavajući ga nagovoriti da se oženi. Sasvim je prirodno da majka želi da se njezin sin oženi.

Jednoga dana, kada se njegova majka uputila do rijeke kako bi donijela vodu, Śankara ju je slijedio i molio: „Majko, daj mi dozvolu da postanem isposnik.“ No, ona nije obraćala pažnju na njegove molitve. Dok je u rijeci punila lonac vodom, Śankara je skočio u rijeku i, nakon nekog vremena, podignuo je svoju ruku i povikao: „Majko, uhvatio me je krokodil koji će me progutati. Barem mi sada dopusti da prihvatim isposništvo.“ Majka je istoga trenutka odvrtila: „Ako će isposništvo spasiti tvoj život, neka bude tako! Meni je dovoljno da budeš živ.“ Istoga je trenutka krokodil popustio svoj ugriz i oslobodio Śankaru koji je izašao iz vode. Svojoj majci je rekao: „Mene je progutao krokodil svjetovnosti. U trenutku kada si dopustila da se okrenem isposništvu i odbacim sve svjetovne vezanosti, krokodil svjetovnosti me je pustio.“ Posvećivanje isposništvu – *samnyāsa* ne znači samo odjenuti odjeću oker boje, već to predstavlja promijeniti svoj pogled na svijet.

Śankara je uputio pozdrave svojoj majci i napustio rodni dom u dobi od šesnaest godina. U to je vrijeme njegova majka od njega ishodila obećanje da će se vratiti u trenutku njezine smrti kako bi izveo posljednje obrede. U to vrijeme nije bilo autobusa, automobila ili zrakoplova kojima bi se moglo putovati s jednog mjesta na drugo. Śankara je putovao pješice i posjetio sva mjesta hodočašća u zemlji. Tijekom svojih putovanja susreo je mnoge poznavatelje Veda i pobijedio ih u raspravama te ih poučio načelu nedvojstva – *advaita*. Rekao im je: „Vi vidite različitost koja se temelji na vanjskim imenima i oblicima. Iako su oblici različiti, glave su različite, srce je jedno te isto. To je božanskost.“ Postoje mnoge vrste šećerne trske, no sok koji se nalazi u svima njima, jedan je te isti. Slično tomu, božanskost je prisutna u svakome u obliku božanske suštine. U to se vrijeme Mandana Misra smatrao velikim učenjakom. On je isto tako postao Śankarin učenik nakon što ga je Śankara pobijedio u raspravi koju je s njim vodio. Śankara je putovao širokim područjem i uvjerio sve velike učenjake u utemeljenost načela jednote.

Sve religije uče načelu jedinstva

Postoji samo jedan entitet, a ne dva. Bog je jedan jedini - *ekameva advitīyam Brahma*. Ljudi su dovedeni u zabludu različitošću imena i oblika. Trebali bi se držati načela koje leži u pozadini svega, a to je jednota. Ništa ne postoji bez tog temeljnog načela. Bez zlata nije moguće napraviti nakit, kao što nije moguće napraviti lonce bez gline. Isto tako, postoji samo jedno temeljno načelo koje se odnosi na sve stvoreno. Ono je isto za sve ljude koji pripadaju svim religijama: hinduiste, kršćane, muslimane ili sikhe. Iako je božansko načelo jedno, ljudi, koji pripadaju različitim vjerama, nazivaju ga različitim imenima. Bog je jedan, cilj je jedan. Studente je potrebno naučiti tom načelu jednote. Nije lako i jednostavno razumjeti načelo nedvojnosti – *advaita*. To je razlog zašto sam ja danas ukratko objasnio što ono znači.

Što je religija? Religija je ona koja otklanja sve različitosti. U stvari, ona predstavlja jedinstvo u različitosti. Nakon što je čvrsto usadio načelo nedvojnosti u srca ljudi, Śankara je napustio svoje tijelo u jako ranoj životnoj dobi od 32 godine. Koji je bio razlog tomu? Zadatak, zbog kojeg je on došao, bio je ispunjen. On je rekao svojim učenicima neka čuvaju to načelo u svojim srcima i neka to isto načelo promiču. Uspostavio je četiri središta nedvojnosti – Jagannath Mutt, Sringeri Mutt, Dwaraka Mutt i Joshi Mutt i zadužio četvoricu svojih uvaženih učenika da se brinu o tim središtima. Uspostavljanjem tih središta i promicanjem osjećaja duhovnog jedinstva među ljudima, Adi Śankara je promicao sklad u zemlji. On je težio za time da širi sreću posvuda, promicanjem načela nedvojnosti i otklanjanjem različitosti i nemira. Nitko ne može poreći načelo nedvojnosti koje je Śankara promicao.

Kasnije je Ramanujacharya modificirao nedvojnost – *advaita* i nazvao ju kvalificirano nedvojnost – *viśištādvaita*. Isto tako kao što je isti sok u svim vrstama šećerne trske, božanska je suština ista u svim bićima. To je bilo načelo nedvojnosti kojemu je poučavao Śankara. No, kako je dugo moguće sačuvati sok šećerne trske? Sok šećerne trske će se s vremenom isušiti. Ali, ako se taj isti sok šećerne trske preradi u šećer, postat će dugotrajan i bit će ga moguće dodati u razne pripravke. Možete ga dodati u pšenično brašno ili u rižino brašno ili u bilo koje drugo brašno

kojem će dodati slatkoću. Sve što dođe u vezu s nečim slatkim kao što je to šećer, poprimat će osobinu slatkoće. Šećer je trajan i moguće ga je upotrijebiti u bilo čemu. Zato, umjesto da se sok šećerne trske čuva u početnom obliku, bolje ga je preraditi u šećer i koristiti ga. To je načelo kvalificiranog nedvojnosti – *viśištādvaita* koje je zagovarao Ramanujacharya.

Treće načelo je dvojnost – *dvaita*. Njega je zagovarao Madhwacharya. Śankaracharya, Ramanujacharya i Madhwacharya predstavnici su tri vrste filozofije – nedvojnosti – *advaita*, kvalificirane nedvojnosti – *viśištādvaita* i dvojnosti – *dvaita*. No, sva su se trojica usaglasila u temeljnom načelu jednote. Śankaracharya ga je nazivao sok šećerne trske, Ramanujacharya ga je nazivao šećer, dok je Madhwacharya rekao: „Ako je božanskost poput šećera, ja ne želim postati šećer, ja želim biti onaj koji uživa u slatkoći šećera. Ako i ja postanem šećer, kako onda mogu uživati u njegovom okusu?“ Zato je on molio na sljedeći način: „O, Gospode! Ti uvijek budi šećer, ali učini me onim koji će uživati u Tvojim slatkoćima.“ Kada vi možete postati onaj tko uživa u slatkoći božanskosti? To je moguće samo onda kada se u potpunosti predate Bogu. Do toga trenutka možete izvoditi bilo koju vrstu duhovne vježbe – *sādhanā* kao što je izgovaranje Božjeg imena – *japa*, pokora – *tapas*, meditacija – *dhyāna* i yoga, možete proučavati duhovnu literaturu koliko želite, ali nećete ostvariti zaslugu da uživate u slatkoći božanskosti. Sve tē duhovne vježbe pružit će vam samo privremeno mentalno zadovoljstvo. Budući da se sve te duhovne vježbe provode uz pomoć srca, ponudite svoje srce Bogu. To je ono čemu je Madhwacharya poučavao:

O, Bože, ja nudim srce koje si mi Ti dao. Što bih drugo mogao ponuditi pred Tvoju Lotosnu stopala? Molim Te da ga prihvatiš.

(teluška pjesma)

Čovjek bi trebao poznavati svoju ljudskost da bi spoznao božanskost

Kada vi kažete: „O, Bože, ja Ti nudim svoje srce“, Bog odvraća: „Ovime ti pružam osjećaj slatkoće božanskosti.“ Kakvi su osjećaji, takvi su i njihovi ishodi, postajete ono što mislite – *yad bhāvat tad bhavati*. Bog je nepromjenjiv. On će vam odgovoriti u skladu s vašim osjećajima. Koji je oblik vode? I koji je oblik zraka? Oni nemaju nikakav vlastiti oblik. Bog je isto tako poput njih. Potaknut Svojom beskrajnom ljubavlju prema Svojim poklonicima, Bog poprima oblik

kakav su odabrali Njegovi poklonici. Zrak poprima oblik nogometne lopte kada se napuše u loptu i oblik balona kada se napuše u balon. Isto tako, voda poprima oblik posude ili spremnika u koji je stavljena. Slično tomu, Bog poprima oblik o kome vi promišljate. Bog ne daje prednost ovom ili onom obliku.

Sva imena i oblici nisu ništa drugo već manifestacija Vrhovnog Bića koje je bitak-svijest-blaženstvo, Apsolut i nedvojan. On je utjelovljenje istine, ljepote i dobrote.

(sankrtski stihovi)

Iako Bog nema nikakvog oblika, On poprima sve oblike i smatra sva imena Svojima. Iako se istina, ljepota i dobrota čine različitima, one su, u stvari, jedno te isto. Istina je ljepota. Kako može postojati ljepota tamo gdje nema istine? U neistini ne može postojati ljepota, može biti privlačnosti, ali ne i ljepote. Zato je lijepo ono što je istinito. Kada se istina i ljepota ujedine, izražava se dobrota. Istina, ljepota i dobrota su jedno te isto. Istu je istinu Platon poučavao svoga učenika Aristotela. On je rekao: „Dragi moj, ja sam proučio sve svete spise i spoznao da je Bog utjelovljenje istine, dobrote i ljepote.“ Kada čovjek ima ta tri obilježja, on isto tako postaje božanski.

Danas čovjek ne razumije što je to ljudskost. On nije u stanju prepoznati ljudske vrijednosti koje su prisutne u njegovoj nutrini. Kako onda može prepoznati svoju urođenu božanskost? Prošle su tisuće godina od rođenja ljudskog bića. No, do danas nije došlo do rođenja ljudskosti u njemu. Onoga dana kada će čovjek spoznati svoju istinsku ljudsku prirodu, on će vizualizirati svoju vlastitu, urođenu božanskost. Sve dok ne spozna svoju ljudskost, kako može spoznati svoju božanskost? Kako onaj tko ne može dotaknuti krov, može doseći nebo? Zato bi, prije svega, čovjek trebao steći ljudske kvalitete. Tada će mu biti lako razviti božanske odlike. Studenti bi trebali razumjeti kako su nekada plemenite duše ostvarivale božanskost. Kada slijede put koji su im one pokazale, bit će u stanju razviti plemenite osjećaje, nesebičnu ljubav i voditi smireni život.

(Bhagavān je Svoj govor završio bhajanom „Bhaja Govindam Bhaja Govindam...“)

- **Bhagavānov govor održan u Sai Kulwant dvorani, Prasanthi Nilayam, 6. rujna 1996. godine**

SRI SATHYA SAI BOGOŠTOVLJE - ĀRĀDHANA MAHOTSAVA

Izvješće

Duboka predanost i istančana svetost obilježili su izvođenje Sri Sathya Sai Ārādhana Mahotsava koje je održano u Prasanthi Nilayamu 24. travnja 2015. godine. Mjesto održavanja programa bila je Sai Kulwant dvorana koja je bila posebno bogato ukrašena cvijećem i ostalim ukrasima. Posebni cvjetni ukrasi krasili su posljednje počivalište – *samādhi* Bhagavāna s čije je desne strane bio postavljen velik srebrni stolac namijenjen Bhagavānu.

Program poklonstvene glazbe i nesebično služenje - *nārāyana sevā*

Prva točka programa održanog ujutro 24. travnja 2015. godine bila je poklonstvena ponuda pet dragulja pjesama „Sai Pañcāratnas“ posvećenih Bhagavānu. U izvedbi skupine uvaženih glazbenika i Bhagavānovih studenata, pet pjesama je slušatelje, koji su bili zaokupljeni slatkim uspomnama na Bhagavāna, dovelo u stanje zanosa. Započevši program izvedbom skladbe „Pranamami Sayeesha – Upućujem svoje pozdrave Gospodu Saiju“ u 8.20 sati, pjevači su nakon toga otpjevali „Sadaa Bhavayami Sri Sathya Sai – Ja uvijek meditiram o Saiju“ da bi nastavili s „Charana Sevanam Parama Pavanam – Služenje Lotosnih stopala je najsvetije“, „Kali Yuga Avatari Bhagavan Sri Sathya Sai – Sai, Avatar Kali yuge“ i „Sathya Sai Avatara Vaibhavam - Slava Sathya Sai avatara“. Skladao ih je dr. R. Vasanthalakshmi sa Sathya Sai Mirpuri glazbenog koledža, a glazbeno prilagodio gospodin Raj Kumar Bharathi, veliki unuk poznatog borca za slobodu i tamilskog pjesnika gospodina Subrahmanye Bharate. Pjesme je izvelo oko 50 glazbenika, žena i muškaraca.

Nakon produhovljene glazbene izvedbe, slijedio je poučni govor kojeg je održao gospodin V. Srinivasan, član Sri Sathya Sai središnje zaklade. Prisjećajući se Bhagavānovog bezgraničnog suosjećanja koje je utjelovilo ljubav za sve, uvaženi je govornik pozvao sve da njeguju božanske odlike i ustraju na putu izgovaranja Božjeg imena – *nāmasmarana* i nesebičnog služenja – *sevā* da bi zaslužili milost Bhagavāna. Pozvao je poklonike da razviju jedinstvo i čistoću kako bi ostvarili božanskost. Navodeći Bhagavānovu objavu kako On nikada neće napustiti Puttaparthi, uvaženi je govornik rekao kako je Puttaparthi mjesto koje je božansko boravište Bhagavāna, a ne neko drugo.

Nakon toga je Bhagavānov božanski govor emitiran putem sustava razglasa. U govoru je Bhagavān ispričao priču o Svojem posjetu hramu Virupaksha u Hampiju koji je otkrio Njegovu božanskost. Bhagavān je Svoj govor završio bhajanom „Prema Mudita Manase Kaho Rama Rama Ram“. Poslije Bhagavānova govora slijedio je program bhajana. Dok su se pjevali bhajani, pjevači, koji su izveli „Sai Pañcāratnas“, dobili su poklone. Arati je izveden u 10.45 sati što je obilježilo kraj jutarnjeg dijela programa.

Nakon završetka programa u Sai Kulwant dvorani, *nārāyana sevā* je održana na Sri Sathya Sai Hill View stadionu gdje je tisućama ljudi poslužena hrana i ponuđena odjeća. Hrana je isto tako bila poslužena svim poklonicima u posebno podignutom šatoru - *padal*, pored zgrade North – 7 u Prasanthi Nilayamu.

Koncert instrumentalne glazbe

Još jedan glazbeni program Bhagavānu su poslije podne ponudili gospođa Lalgudi Vijayalakshmi i njezina skupina glazbenika. Započevši svoj koncert u 17.20 sati pjesmom molitve upućenom Gospodu Ganeši, glazbenica je priredila veliku svečanost klasične glazbe iz Karnatake na violini koja je uključivala i neke poznate Thyagarajine skladbe. Slijedio je zanimljiv dio fusion glazbe. Glazbenica je svoj koncert završila bhajanom „Hari Bhajan Bina Sukha Santhi Nahin“ koji je otpjevala svojim melodioznim glasom. Kratki program bhajana održan je nakon koncerta. U međuvremenu su glazbenica i umjetnici, koji su bili u njezinoj pratnji, dobili poklone. Arati koji je izveden u 18.45 sati, obilježio je završetak programa.

MOLITVE MAJKI ODRŽAVAJU SVIJET

*Otac, da bi dijete poučio istini,
Može dijete pokuditi ili istući.
Majka može uštipnuti za obraz,
Kako bi dijete nagnala da popije mlijeko.
Nemojte ni u jednom trenutku
Zaboraviti ove izraze očinske ljubavi.
Čineći dobra djela, pojedinac nikada neće požeti loše rezultate;
Opakost nikada neće uroditi dobrim plodovima.
Hoće li sjemenka neema uroditi plodovima manga
Ili će sjemka manga uroditi plodovima neema?*

(teluška pjesma)

DJECI USADITE PLEMENITE OSOBINE

Utjelovljenja ljubavi!

Zemlja je jedna. Ali, ako posijete sjemenku neema, ono što ćete dobiti su samo gorki plodovi. Ako posadite sjemenku slatkog manga, tada ćete uzgojiti i slatke plodove manga. Zemlja među sjemenkama ne pravi nikakve razlike. Jedino razlika u sjemenkama dovodi do razlika među voćnim plodovima.

Roditelji bi trebali voditi život ispunjen vrlinama

Slično tomu, utroba majke je poput utrobe Majke Zemlje. Misao koja prevladava u trenutku začeća, imat će za posljedicu vrstu djeteta koje će biti rođeno. Ako roditelji teže tomu da njihova djeca budu obogaćena vrlinama, uzorna i plemenita, trebaju postupati ispravno i voditi plemeniti život.

U današnje vrijeme, roditelji ustaju iz svojih kreveta međusobno se svađajući. Kada se roditelji probude i počnu predbacivati i optuživati jedan drugoga, djeca se bude izravnavajući račune jedno s drugim. Kakvo je sjeme, takva će biti i biljka. Danas bi roditelji trebali promišljati o svetim idejama koje su negovali roditelji u prijašnjim vremenima. Majke su u to vrijeme vodile čist i pobožan život, negovale svete misli, usvajale vrline i predstavljale su primjer svijetu. Za sve loše postupke koje mladi danas slijede, za njihovo neodlučno ponašanje i neprimjereno ophođenje treba kriviti roditelje. Ako su majke dobre, tada neće biti mjesta za loše ponašanje djece. Iako se može činiti da su roditelji nedužni, oni su odgovorni za loše ponašanje svoje djece.

Naciji su potrebne plemenite majke

Bhārata je postala poprištem brojnih nevolja zbog pomanjkanja uzornih majki. Što je to što majke danas traže? Ne traže suosjećanje, dobar karakter, cjelovitost i slične vrline. One žele da njihova djeca budu obrazovana, da im osiguraju dobar posao, da se sinovi ožene bogatim djevojkama i da vode ugodan život. Je li to vrsta životinjskog preživljavanja kojem bi trebalo težiti? „Stekni ugled. Postani uzornim sinom. Upotrijebi svoje bogatstvo na ispravne načine. Razvij suosjećanje. Živi pravednim i moralnim životom.“ To je ono što bi majke trebale prenijeti svojoj djeci. Takve majke visokih namjera danas su postale rijetkost. U zemlji iz dana u dan opadaju cjelovitost i moralnost.

Naciji su potrebne plemenite majke koje vode uzoran život. One bi svojim životom trebale odražavati veliku kulturu Bhārata. Tada će kultura biti prenesena na njihovo potomstvo. Mnoge su velike žene u prošlosti odgojile takvu dostojnu djecu i poduprijele ime i slavu Bhārata. Danas roditelji kvare djecu. Ako su djeca

od djetinjstva odgajana na ispravan način, ona će odrasti i postati uzorni muškarci i uzorne žene.

Ono što je naciji danas potrebno nisu materijalna dobra ili visoko obrazovanje. Potrebni su joj karakterni muškarci i žene. Ljudi bi trebali razviti vjeru u Boga, imati na umu ugled društva, njegovati strah od grijeha i posvetiti se božanskim aktivnostima. Tada će nacija uživati u miru i sigurnosti. Svaku bi majku trebalo smatrati utjelovljenjem Boga. Tada će svaki sin uživati u miru i napretku.

Mi danas proslavljamo Easwarammin dan kako bismo promicali slavu majčinstva. Svijet održavaju molitve majki. Molitva žene snažnija je od tisuće molitvi muškarca zato što su žene čiste i nježnih srca. Nikada nemojte uzrokovati tugu svojoj majci. Nikada nemojte povrijediti njezine osjećaje. Tada će vam Bog pomoći u svim vašim nastojanjima. Svoju zemlju nazivamo „Majkom domovinom“, a ne „Ocem domovinom“. Time je majci dan uzvišeni položaj u svijetu. Smatrajte svoju zemlju svojom vlastitom majkom i radite u svrhu njezinog napretka. Ni pod kojim uvjetima nemojte uzrokovati bilo koju vrstu povrede svojoj majci ili Majci domovini. To je značenje i glavno učenje današnje proslave.

-Izvadci iz Bhagavānovih govora održavnih povodom Easwaramminog dana

PROSLAVE U PRASANTHI NILAYAMU

Izvješće

SRI RAMA NAVAMI

Sveti blagdan Śri Rāma Navami proslavljen je u Prasanthi Nilayamu 28. ožujka 2015. godine. Prvi dio programa ovoga dana izveli su studenti i osoblje

Sathya Sai Mirpuri glazbenog koledža. Započevši svoj program pod nazivom „Rama Guna Gaanam – Pjevanje u slavu Rāminog imena“ u 8.30 sati lijepom poklonstvenom pjesmom „Mohe Darsha Deejo Prabhu Ram – Podari mi viđenje Tebe, o Rāma“, pjevači su cijeli prostor ispunili poklonstvenim žarom svojom produhovljenom izvedbom poklonstvenih pjesama posvećenih Gospodu Rāmi, a uključili su i dvije poznate skladbe Goswamija Tulsidasa i nekoliko klasičnih skladbi. Svoju zadivljujuću izvedbu završili su bhajanom „Rama Kodana Rama“. Studenti su nakon toga vodili program bhajana koji je završio izvođenjem aratija u 9.40 sati.

Poslijepodnevni dio programa sastojao se od predavanja „Lekcije iz Rāmāyane za čovjeka današnjice“ i Bhagavānova božanskoga govora. Predavanje je održao student menadžmenta na Institutu, gospodin Surya Bharat koji je osvijetlio neke istančane vidove Rāmāyane i naglasio njihovu važnost u današnjem svijetu, oslikavajući svoje navode primjerima iz svoga života kao studenta pod vodstvom Bhagavāna. Slijedio je Božanski govor u kojem je Bhagavān naveo kako je Rāmino ime najmoćnija mantra za otkupljenje čovjeka u Kali yugi. Bhagavān je Svoj govor završio bhajanom „Rama Rama Rama Sita“. Nakon toga su bhajane vodili studenti koji su otpjevali bhajane posvećene Gospodu Rāmi, a okupljeni poklonici pratili su ih u zboru. Arati koji je izveden u 18.30 sati, obilježio je završetak programa.

TAMILSKA NOVA GODINA I VISHU

Dvostruka svečanost obilježavanja tamilske Nove godine i Nove godine u Kerali – Vishu održana je u Prasanthi Nilayamu od 13. do 15. travnja 2015. godine. Velik broj poklonika okupio se iz država Tamil Nadu i Kerala da bi sudjelovali u proslavi. Pored toga, ovom je prigodom iz Kerale, na trodnevno hodočašće u Puttaparthi, stiglo oko 600 mladih.

Proslava je započela 13. travnja 2015. godine produhovljenom karnatskom glazbom u izvedbi poznatog pjevača gospodina Kavalama Sreekumara iz Thiruvananthapurama, Kerala. Započevši svoju izvedbu u 17.40 sati skladbom posvećenom Gospodu Ganeši, pjevač je cijeli prostor ispunio poklonstvenim žarom, izvodeći raznovrsne skladbe među kojima su se našle „Narayanam Bhaje –

Pjevajte ime Narayane“, „Om Namah Shivaya – Pozdravi Šivi“, Purandaradasova skladba „Jagadodhara – Otkupitelj svijeta“ i Mirin bhajan „Manare Bhaja Tu Harike Charan – O, ume, promišljaj o Lotosnim stopalima Harija“. Bhajani koji su slijedili ovu zadivljujuću izvedbu, bili su isto tako predvođeni pjevačima iz Kerale, ženama i muškarcima. U međuvremenu je gospodin Sreekumar na poklon dobio šal. Program je završio u 19 sati izvođenjem aratija.

Prije njihova nastupa, program je započeo svečanošću dodjele nagrada tijekom koje su nagrade dobili zaslužni studenti koji polaze Sri Sathya Sai institut za više obrazovanje, a koji su postigli visoke rezultate na sveindijskim ispitima poput GATE-a, NET-a i drugima.

Proslava tamilske Nove godine koja je održana 14. travnja 2015. godine, započela je programom bhajana u trajanju od sat vremena. Program je predvodila Sundaram Bhajan skupina iz Chennaija od 8.30 do 9.30 sati, čime su cijeli prostor ispunili poklonstvenim žarom. Poslijepodnevni dio programa započeo je u 17.20 sati učenim predavanjem na temu „Duh nesebičnog služenja – *sevā*“ koje je održao gospodin T. E. Aditya, bivši polaznik Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje. Govoreći o nesebičnom služenju – *sevā* kao najvišoj duhovnoj vježbi – *sādhanā*, uvaženi je govornik naveo kako je služenje bilo drago Bhagavānu koji je Svojim životom davao primjer služenja.

Sljedeća točka programa bio je koncert glazbe iz Karnatake u izvedbi sestara Chinmaya, Ume i Radhike. Započevši svoj koncert skladbom Thyagaraje, pjevačice su melodijom i glazbom zadivile okupljene poklonike i držale su ih u stanju zanosa gotovo sat vremena, izvodeći raznovrsne skladbe među kojima su se našle „Darshan Deejo Hey Gopal – O, Krišna, blagoslovi me kako bih te mogla vidjeti“, „Sabka Malik Ek Hai – Bog je učitelj svih“, „Sai Narayana“. Pjevačice i glazbenici koji su bili u njihovoj pratnji, dobili su poklone po završetku koncerta. Program je završio izvođenjem aratija u 19 sati nakon kratkog programa bhajana.

Tradicionalno veselje obilježilo je proslavu Vishua u Prasanthi Nilayamu 15. travnja 2015. godine. Sai Kulwant dvorana, mjesto održavanja proslave, bila je ovom prigodom lijepo urešena, a simbol svetosti kojeg je prvo potrebno pogledati ujutro, na proslavu Vishua – *vishukkani*, bio je postavljen u Sai Kulwant dvorani. Jutarnji dio programa sastojao se od glazbenog programa u izvedbi uvaženog

vokalnog izvođača glazbe iz Karnatake, gospodina T. S. Radhakrishnana. Započevši svoj koncert u 8.20 sati dobro poznatom pjesmom na malayamskom jeziku koja opisuje božansku ljepotu Vishukkanija, pjevač je nakon toga otpjevao popularnu pjesmu na malayamskom jeziku posvećenu Gospodu Guruvayuru. Ono što je slijedilo nakon toga bio je splet pjesama koje su uključivale „Deena Bandhu Sai Murare – Sai, utočište napuštenih“, „Bhaja Narayan Naam – Izgovarajte ime Narayane“, „Pibare Rama Rasam – Pijte nektar Rāminog imena“. Bhajane je predvodila skupina pjevača iz Kerale i njihov je nastup bio sljedeća točka programa. U međuvremenu su pjevač i umjetnici koji su mu pružili glazbenu podršku, dobili poklone.

Večernji dio programa započeo je poučnim govorom kojeg je održao T. B. Radhakrishnan, sudac Vrhovnog suda u Kerali koji je govorio na temu „Kako biti sa Svamijem?“ Govoreći o svojim osobnim iskustvima tijekom služenja bolesnika prilikom odlaska u njihove domove, uvaženi je govornik ustvrdio da se samo putem nesebičnog služenja – *sevā* može stalno doživljavati sveprisutnost Svamija. Slijedio je koncert poklonstvene glazbe u izvedbi poznatog *playbeck* pjevača, gospodina Madhu Balakrishnana i njegove skupine. Započevši svoju izvedbu pjesmom molitve upućenom Gospodu Ganeši „Mahaganapathim Manasa Smarami – Ja promišljam o Gospodu Ganeši“, pjevač je nastavio s „Mahadeva Siva Shambho“ i nekoliko pjesama na malayamskom jeziku. Njegovi vokalni pratitelji, gospodin Tumkur Subramanian i gospodin Ajay Warriar su, nakon toga, otpjevali tamilske i hindske poklonstvene pjesme koje su obilježile završetak koncerta.

Bhagavānov božanski govor slijedio je nakon ovog prekrasnog koncerta. U Svojem je govoru Bhagavān kazao da su svjetovna i materijalna postignuća privremena i mogu pružiti samo kratkotrajnu sreću. Čovjek bi, dodao je Bhagavān, mogao ostvariti istinsku sreću slijedeći ispravan put i pjevajući u slavu Boga. Bhagavān je Svoj govor završio bhajanom „Hari Bhajana Bina Sukha Santhi Nahin“. Nakon održanoga govora, a dok je trajao program bhajana, gospodin Madhu Balakrishnan i umjetnici u njegovoj pratnji dobili su poklone. Arati koji je izveden u 19.30 sati, obilježio je sretan završetak programa povodom proslave Vishua.

Samo će nesebično služenje biti drago Saiju. Nemojte propovijedati ono što ne provodite u djelo. Djelujte u skladu s onim što govorite. Prisjetite se značenja ovih uputa i nastavite obavljati svoj posao u duhu predanosti.

- Baba

JA NIKADA NE GOVORIM KROZ NEKOGA

GLAS AVATARA - AVATĀRA VANI

MORALNI PAD GORI JE OD VOJNOG PORAZA

Tri su me godine ljudi iz Yelamanchilija nagovarali da dođem u njihovo selo i pružim daršan ljudima s tog područja i, na kraju, njihova je želja bila ispunjena. Vidim da se ovdje okupilo oko pedeset tisuća poklonika. Prilika da vam pružim radost ukazala se danas jer, sve ima svoje odgovarajuće vrijeme – *kālam* i uzrok – *kārana*.

Isti Bog koji vam je, kao izraz Svoje milosti, otkrio Vede, treba se vraćati uvijek iznova, uvijek kada ljudi žele nametnuti svoju neznatnu inteligenciju protiv vječne inteligencije. Neznatna inteligencija nije ništa drugo već vezanost koja nas čini robom osjetila, vodi čovjeka da zastrani kada bude zadivljen „željom da se udovolji“ osjetiljnim užiticima. Vede ga, s druge strane, upućuju na trajnu, neumanjivu radost. No, čovjek na to ne obraća pažnju, on luta u tami, tražeći u vanjskom svijetu ono što je izgubio u unutarnjem svijetu duha.

Duhovna hrana koju nam daju Vede

Sveti tekstovi zabilježili su razne razine duhovnog razvoja, a strogoća discipline usklađena je s razinom koju je ostvario tražitelj na duhovnom putu. Kao što se tek rođeno dijete nekoliko mjeseci hrani majčinim mlijekom, da bi kasnije prešlo na kravlje mlijeko te da bi se zatim, nakon što mu izrastu zubi, počelo hraniti kruhom i komadićima hrane - isto se tako čovjeku daje duhovna hrana iz

Veda primjerena stupnju razvoja njegovog probavnog sustava. U početnim stanjima, znanje – *jñāna* o jedinstvu (koje se često pogrešno poima kao različitost) nije moguće postići. Zato se preporučuju predanost Bogu – *bhakti* i štovanje konkretnog simbola Boga – *upāsanā*. Predanost Bogu – *bhakti* dolazi prirodno jer ona samo predstavlja širenje ljubavi koja je svojstvena čovjeku. Da bi se pojedinac učvrstio u predanosti Bogu - *bhakti*, potrebne su dobre aktivnosti, dobro društvo, slušanje onoga što je dobro i dobro ponašanje.

Suština vedskog učenja

No, čovjek se danas okrenuo materijalnim stvarima. Uviđamo da danas nema ni ljubavi među pravom braćom i sestrama. Visoki moralni standardi nekada su osiguravali individualno napredovanje i društvenu povezanost. Sada ničega od toga dvoje nema. Tijelo – jezik, uho, oko – sve to čovjek koristi na pogrešan način. Samo divlje zvijeri šire nasilje, samo se stoka plaši, čovjek nije ni jedno od toga, tako da ništa od toga ne bi trebao ni činiti. Čovjek je, u stvarnosti, nesposoban za strah; on je utjelovljenje ljubavi, on je dijete besmrtnosti, on je hram u kojem boravi Bog. To je suština vedskog učenja koju je moguće pronaći u upanišadama.

Ljubav prvo mora obradovati obiteljski dom. Sada u obiteljskom domu više nema ljubavi između starijih i mlađih; djeca ne poštuju svoje roditelje. Ovo opadanje morala zasigurno će potkopati jedinstvo i snagu. Moralni pad gori je od vojnog poraza jer će dovesti do veće propasti. Ako stalno ponavljate misao o „moje, ja“ – *nādhī, nenu*, kako možete biti od koristi drugima?

Jedino što ja tražim je pročišćenje srca

Otkako su se takve stvari zbile u ovoj regiji, moram vam kazati još jednu stvar. Postoje mnogi svamiji i duhovni učitelji – *guru* koji idu naokolo od jednoga mjesta do drugoga s jasnim ciljem da prikupljaju novac od svojih poklonika. To je ogavan čin, pogotovo ako dolazi od isposnika – *samnyāsin* koji se u to upuštaju. Velik je broj osoba također počelo koristiti moje ime u svrhu prikupljanja novca za različite namjene ili materijalnih dobara. Ako vam takva osoba priđe, otjerajte ju i kažite da ono što čini nije ispravno. Jedino što ja tražim je posvećenost Bogu – *bhakti*, vjera – *śraddhā* i duhovna vježba – *sādhanā*. Samo prosjaci traže novac. Ja

se nikada neću povezati s onim što je prolazno, okaljano, neprimjereno i opako. Pored toga, postoje i neki koji objavljuju kako ja „dolazim kroz nekoga“ i da govorim kroz njega! Te se osobe pretvaraju da su moja usta i prenose drugima moje savjete i moje prijedloge, kao sa sam ih ja „ovlastio“ ili kao da to ja sâm govorim kroz njih. Čujte sada ovo! Ja nikada ne govorim kroz nekoga drugoga, ja nikada ne opsjedam nekoga drugoga, niti ne koristim nekoga drugoga kao sredstvo za izražavanje. Ja dolazim izravno, ja dolazim iskreno, ja dolazim onakav kakav jesam da bih podario mir i radost. Ja ne prihvaćam od vas cvijeće koje vene, voće koje trune, novčiće čija vrijednost ne prelazi nacionalne granice. Dajte mi lotos koji se rascvjetava u vašem lijepom jezeru uma – *mānasasarovara*, u kristalno bistrim vodama jezera vaše unutarnje svjesnosti, dajte mi plodove svetosti i postojane discipline. Ja sam iznad svih tih svjetovnih pravila ponašanja koja vam nalažu da starije dočekate s malo voća i cvijeća u ruci. Moj je svijet svijet duha, a tamo su vrijednosti drugačije. Ako ste vi sretni, uz vjeru u Boga i strah od grijeha, to je služenje koje je dovoljno, to je ponuda – *kainkaryam* koja je meni dovoljna. To će mi biti drago. U okrugu Istočni Godavari i u okolici u posljednje se vrijeme javljaju osobe koje tvrde da sam ih ja „opsjednuo“ i svakim ih je danom sve veći broj te svaki ima svoju bandu posrednika i mešetara. Kada god naidete na njih, otjerajte ih. Nemojte podleći njihovim taktikama i umanjiti vaše dostojanstvo kao poklonika Gospoda.

**-Iz Bhagavānova božanskoga govora održanog u Yelamanchiliju,
Visakhapatnam, 27. ožujka 1965. godine**

FORUM BIVŠIH STUDENATA

PRIJE NEGO ŠTO NEŠTO POŽELITE, TREBALI BISTE TO ZASLUŽITI

GURU PRASAD

31. svibanj 2012. godine ostat će neizbrisiv dan u mojem životu jer je to bio dan kada mi je pružena prilika za studiranje u Bhagavānovoj ustanovi, nakon dugog vremena čekanja od osam godina, počevši od 2003. godine kada sam se pokušao prijaviti u Sri Sathya Sai višu srednju školu, ali nisam uspio. Ponovno sam pokušao 2005. godine, ali ponovno bez uspjeha. Bio sam tužan i ljut na Svamija. Ali to nije bila nekakva stvarna ljutnja, bio je to osjećaj isključenosti.

Vrijeme je prolazilo brzo i zatekao sam se na poslu u vodećoj IT kompaniji i u to je vrijeme Svami poprimio svoj kozmički oblik. Pokušao sam se ponovno prijaviti u tu čuvenu ustanovu. No, ista se tužna priča ponovila i taj put. Moje je srce bilo slomljeno i nisam mogao podnijeti još više udaraca. Maknuo sam Svamijevu sliku sa svoga oltara. Jednoga dana moja je majka dobila novu Svamijevu fotografiju i poruka, koja je bila ispisana na njezinom dnu, zaprepastila me je. Pisalo je: „Čak i ako vi pokušate odvojiti mene od vas, ja nikada neću odvojiti sebe od vas“. Nakon toga sam uputio molitvu Svamiju da, ako je to istina, On mi mora pružiti priliku da studiram na Njegovom koledžu.

Nekoliko dana kasnije čitao sam knjigu o Svamiju. Jedna Svamijeva izreka koja je bila zapisana u knjizi, upalila je svjetlo u tamnoj prostoriji mojega srca i zvonce je zazvonilo. Izreka je bila da je teško zadobiti Božju milost bez ikakvog uloženog napora. Nakon što sam to pročitao, upustio sam se u akciju i počeo učiti pjevati Vede s potpunom predanošću. U skladu s Njegovim riječima koje su se pokazale istinite, Svami mi je podario mjesto u Svojoj ustanovi. Zato, prije nego što nešto poželimo, potrebno je da to zaslužimo, a tu je zaslužnost moguće podariti

osobi pod uvjetom da uloži iskreni napor. Kako su se događanja dalje razvijala, ja sam spoznao kako svaki Njegov čin, svaki Njegov blagoslov imaju dublje značenje i smisao.

Kao Svamijev student imao sam veliku želju sudjelovati u obredu Veda Purusha Saptaha Jnana Yajna koji se održavao povodom Dasare u Prasanthi Nilayamu. Bilo je dana kada nisam mogao ući u dvoranu Poornachandra kada bih došao kao poklonik zato jer je dvorana već bila prepuna poklonika koji su težili za time da barem na trenutak vide Svamija. Smatrao sam da imam veliku sreću kada sam bio odabran u skupinu mladića koja će pjevati Vede i koja će biti smještena na pozornici zajedno s nekolicinom drugih studenata i učenih poznavatelja Veda. U mojem su umu počela navirati pitanja jesam li stvarno dostojan ove prestižne i nezaboravne prilike? Svami kaže da, kada se pruži prilika, iskoristite svaku priliku na najbolji mogući način. Tako se dogodilo da sam se zatekao kao dio ovog velikog obreda i sjedio na pozornici na kojoj je sâm Veda Purusha Bhagavān običavao sjediti. Riječi nisu dovoljne kako bi se opisala radost i sreća kada samo pomislim na ta događanja. Svaka želja, koju sam želio godinama ispuniti, ispunjavala se jedna za drugom. Spoznao sam da, ako postoji snažna želja i ako je ta želja dobra i čista, ona će biti ispunjena.

Moj boravak, tijekom studija, u Sri Sathya Sai hostelu za starije studente oblikovao je moje misli i karakter. Samo zahvaljujući tome mjestu uspio sam razumjeti što je to ljubav. Ovdje svatko tko boravi u hostelu vodi brigu jedan o drugome. Svi žive poput braće. Uvijek postoji netko tko će voditi brigu o vama ako vam nije dobro. To je jedna velika obitelj u kojoj je otac i majka sâm Svami i svaka je aktivnost usredotočena na Njega. Bez obzira na to radilo se o svečanosti ili proslavi, sve je u svakom trenutku bilo obavljano s jednom jedinom mišlju da bi se Njemu ugodilo.

Prije nego što završim, prisjećam se duboke istine koju je otkrio Svami. Tijekom jednog od Njegovih redovitih razgovora sa Svojim studentima, Svami je rekao studentima da im nije pružena mogućnost da dođu ovamo zbog njihovih prošlih dobrih djela, već jednostavno samo zbog Njegove ljubavi i ničega drugoga. Vječno sam zahvalan Svamiju na svemu što je On bio, što jest i što će biti za mene. Sve što ja mogu učiniti je steći dobar ugled i učiniti da On bude ponosan na mene.

Više od recitiranja stotina stihova izgovaranjem beskorisnih riječi znači samo jedna riječ iz Dhamme, čuti onoga tko je smiren.

U usporedbi s onim tko je svladao milijun ljudi na bojnopolju, još je plemenitiji pobjednik onaj tko je svladao samoga sebe.

-Dhammapada, stihovi 102-103

MOJE PUTOVANJE SAIJU

Carole Alderman

Kaže se da, kada je Bog stvorio svijet, sve je započelo velikim praskom. A to je bilo isto onako, doslovno rečeno, kako je započeo moj odnos sa Sai Babom.

Moj suprug i ja običavali smo putovati na obale Italije ili na francusku rivijeru tijekom praznika i, 1983. godine, odlučili smo iznajmiti kućicu u području Dordogne u Francuskoj. Kada smo napustili Englesku i prešli Kanal, vrijeme je bilo prekrasno što je bilo neobično za to doba godine, ali je počelo kišiti čim smo stupili na tlo Francuske. Tako da smo uglavnom boravili u kućici i čitali. Po prvi puta do tada Bob je za mene posudio knjigu iz gradske knjižnice i to je bila knjiga Howarda Murpheta „Sai Baba čudesnik“ koja je bila opisana kao „malo, lagano štivo“. Odmah me je zaokupila. Učenja su jasno objašnjavala značenje Brahma Sutri s kojima sam se borila u školi filozofije koju sam polazila. No, pomislila sam, kao i svi ostali veliki učitelji, On je već bio mrtav.

Neozlijeđena u automobilskoj nezgodi

Nakon tri tjedna provedena u Francuskoj, vratili smo se natrag u Ujedinjeno Kraljevstvo. Na krivini prometne autoceste, samo nekoliko milja ispred našeg doma, automobil je proklizao i nakon toga se počeo kretati u cik-cak smjeru i, po svoj smo prilici, trebali udariti u betonski zid. „Sada ćemo poginuti“, pomislila sam, „ali to će biti zanimljivo zato jer ću utvrditi je li reinkarnacija stvarna“. Strah je prošao mojim umom kako bih mogla biti teško ozlijeđena i osakaćena kao moja kćerka Debbie, kojoj se to dogodilo prije nekoliko godina. U tom su se trenutku riječi iz knjige 'Sai Baba čudesnik' pojavile u mojoj glavi: „Bez obzira na to kojim imenom Me pozvali, Ja ću biti s vama“.

„Sai Baba, ja sam kršćanka“, kazala sam i zauzela uspravan položaj jer smo se približavali betonskoj ogradi i molila: „Gospodine Isuse Kriste, smiluj mi se“. Nakon toga smo automobilom udarili u zid, zavrtjeli se preko tri pruge autoceste i ponovno natrag. Automobil se zaustavio na tvrdoj podlozi pored ceste.

„Jesi li dobro, draga?“, upitao je Bob.

„Da“, odvratila sam.

Osjećala sam se sretno i bila sam potpuno neozlijeđena. Bilo je to kao da smo se vozili u autićima kojima se sudara u zabavnom parku. Bob je imao malu ogrebotinu na zglobu, ali automobil je bio jako oštećen. Ni jedan od prozora nije bio razbijen, naša sjedala i vrata bili su u savršenom stanju, ali su prednji i stražnji dio automobila bili u potpunosti smrskani i spremni za otpis. Samo trenutak prije autocesta je bila puna automobila. Začudo, promet se rasčistio tijekom naše nezgode. Nas je oboje obuzeo veliki osjećaj smirenosti. Osjećala sam se kao da me je Bog držao na dlanu Svoje ruke.

Nekoliko trenutaka kasnije pored nas se zaustavio policijski automobil kako bi policajci provjerili što se dogodilo i, nakon što su nam objasnili kako jako rijetko obilaze taj dio autoceste, pozvali su vučnu službu. Sat vremena kasnije bila sam u svojem domu i pričala našoj kćeri Debbie i njezinoj prijateljici Ann sve o Sai Babi i Njegovim učenjima!

U Saijevom okrilju

Nakon toga su se zbili razni slučajevi – dva dana kasnije nazvala je Ann i kazala kako njezin instruktor vožnje ima fotografiju „toga čovjeka“ (Sai Babe) u svojem automobilu, a ispostavilo se da je instruktor vožnje jedan od Bobovih kolega na poslu. Nazvala sam ga i saznala da postoji Sai Babina trgovina u dijelu Londona koji se zove Swiss Cottage i koji ja do tada nisam nikada posjetila. Zatim me je nazvala Debbie i zamolila da se nademo na kavi i, vjerojatno pogadate, mjesto je bilo Swiss Cottage.

Kada sam stigla do trgovine, vlasnik je stajao vani i upitao me: „Što tražite?“

„Sai Babu“, odvratila sam.

Tijekom sljedećih sat ili dva vremena on mi je ispričao o promjenama koje su se dogodile svim članovima njegove obitelji vezano uz Sai Babu. Zatim mi je dao broj telefona Victora Kanua koji je povremeno vodio skupine u posjete Sai Babi. Željela sam otići u Indiju još istoga dana, ali Bob je kazao da, ako bih mogla pričekati šest mjeseci, tada bi mi se on mogao pridružiti tijekom sljedećeg Uskrsa.

Za Uskrs 1984. godine Bob, Debbie i ja uputili smo se u Puttaparthi, ali smo završili u planinskoj postaji Ootacamund kamo je Sai Baba otišao da bi otvorio novi hram i maleni ašram. Dobili smo posljednju slobodnu sobu u malenom hotelu koju smo podijelili s gospođom iz Njemačke koja se zvala Tardis.

Dok sam sjedila i čekala Svamijev daršan, zajedno s otprilike dvjestotinjak poklonika, došla je jedna zapadnjakinja i, nakon određenog pomicanja između redova, završila je pored mene i sjela. Ispostavilo se da je prethodno polazila istu filozofsku školu koju sam polazila i ja te da je njezin suprug učitelj gospođi koju smo susreli noć prije nego što smo krenuli na putovanje. „Došli ste na pravo mjesto“, uvjeravala me je na moje veliko olakšanje.

Na putu do oslobođenja

Energija koja se širila od Sai Babe, nakon što je izašao, bila je zadivljujuća. Nije bilo sumnje da je On avatar. „Pogledaj samo! Takav mora da je bio Krist!“, pomislila sam. On je pogledao moju kćer, Debbie, koja je patila od posljedica oštećenja mozga i psihičkih smetnji prouročenih prometnom nesrećom. Bila je jako

agresivna i tijekom dana bi imala šest ili više nasilnih izljeva bijesa. Nakon što ju je Svami pogledao, ona se ponašala poput anđela tijekom sljedeća tri ili četiri dana. Kakvo olakšanje za nas!

Kasnije, u Njegovom ašramu u Whitefieldu, pored Bengalurua, kada me je pogledao, Njegove su oči zabljesnule bijelom svjetlošću kao da je napravio snimku moje unutarnje duše. To je za mene bio popriličan šok. Isto je tako Bob opisao Svamijeve očne duplje koje su odjednom postale „bijeke kao peč“. Naš je boravak bio jako težak, posebno za Boba jer, neovisno o fizičkoj boli, galama i gužva raspršile su njegovo romantično poimanje o Indiji. Međutim, u velikoj suprotnosti s Bobovim prethodnim omalovažavanjem europske kulture i kršćanstva, on je sada doživio veliku privlačnost vezanu uz osobnost i učenje Isusa Krista. Završilo je tako da je, po našem povratku u Ujedinjeno Kraljevstvo, svake nedjelje počeo posjećivati crkvu i primijetio je kako se sada osjeća „prizemljen“ u Europi što je mene jako obradovalo. Svami je otklonio Bobovo pogrešno poimanje duhovnosti i uputio ga na put do oslobođenja. Oslobođanje od ega ili lažnog ja predstavlja dug, a često i bolan postupak.

Kao dio Bhagavānove božanske misije

Po povratku u Ujedinjeno Kraljevstvo ja sam se brzo uključila u program Sathya Sai učenja u duhu ljudskih vrijednosti (SSEHV) pomažući Victoru Kanuu koji je taj program uveo u školu u kojoj je poučavao. Kada je obavljao dužnost Visokog zastupnika za Sierra Leone i Ghanu, Victor je posjetio međunarodnu rudarsku kompaniju u City of London gdje sam ja radila prije nekoliko godina. Victor i njegova supruga Genoveva su nakon toga posjetili Zambiju da bi pokrenuli Sathya Sai školu. Pet godina kasnije, 1995. Godine, završila sam kao voditeljica programa Sathya Sai učenja u duhu ljudskih vrijednosti u Ujedinjenom Kraljevstvu jer nitko drugi nije bio spreman preuzeti tu dužnost, tako da sam bila imenovana za Nacionalnog koordinatora u Ujedinjenom Kraljevstvu.

Ja po strukovnoj izobrazbi nisam učiteljica, već sam samo učiteljica „po intuiciji“ i prihvatila sam preuzeti tu dužnost samo dok se ne pronade bolja, kvalificiranija osoba. Tog Uskrsa, tijekom sastanka, bilo je dogovoreno kako ću pripremiti plan s petnaest lekcija - po jednu za svaku od pet ljudskih vrijednosti i

za svaku od tri dobne skupine - do studenoga, kao rođendanski poklon za Sai Babu. U tjednima koji su slijedili utvrdila sam da ni jedan od materijala koji su mi poslali članovi tima neće biti primjenjiv i prihvatljiv za zapadnu ili međunarodnu publiku i, stvarno, nisam mogla sastaviti plan ni za jednu lekciju. Osjećala sam se potpuno bespomoćno i u očaju sam molila Svamija za pomoć.

Pomoć je stigla, prikrivena u mnogo oblika. Ljudi bi me nazvali u vezi nečega, ali na kraju bi se ispostavilo da znaju neku priču ili nekakvu aktivnost koju bih mogla upotrijebiti u planu lekcije koju sam pokušavala u tom trenutku dovršiti. Do listopada 1995. godine ostvaren je cilj o petnaest planova lekcija i zaista, zahvaljujući Svamijevoj milosti, knjiga s petnaest planova lekcija bila je dovršena puno prije određenog vremena. Trebala sam ju odnijeti Svamiju i osjećala sam hitnu potrebu da Ga ponovno vidim.

No, moja je majka bila na samrtnoj postelji. Bila je ozbiljno bolesna i nalazila se u bolnici, a članovi obitelji su ju posjećivali da bi se od nje oprostili. Liječnik je kazao kako bi svaki čas mogla izdahnuti. Uputila sam molitve Svamiju: „Svami, ja stižem kako bih Te vidjela. Ali, ako odletim u Bombay (Mumbai), nazovem kući i saznam da je majka umrla, hoće li ostati dovoljno vremena da odletim za Bangalore (Bengaluru) i odvezem se do Puttaparthija samo na jedan daršan prije nego što opet poletim natrag kući?“

Kada sam došla u bolnicu, liječnik je kazao kako me želi vidjeti. Rekao je kako je majka doživjela iznenadno i neobjašnjivo poboljšanje stanja i da će uskoro biti otpuštena iz bolnice te da će moći boraviti kod moje sestre tijekom mojeg odsustva. Majka se oporavila tako dobro da se mogla popeti na kat do svoje spavaće sobe, nakon što je mjesecima bila vezana uz krevet. Nakon toga je živjela još četiri godine.

Nikada nije bilo lako da vas Sai Baba pozove na razgovor, ali dok sam čekala da bih Njemu predstavila svoju prvu knjigu, počela sam se pitati je li rad obavljen tijekom posljednjih osam mjeseci dobar ili možda nije i pomislila sam: „Svami, ako Ti ne želiš ovu knjigu, tada ju ni ja ne želim. Tako da ću ju spaliti.“

Pljuskovi božanske milosti

Dva dana kasnije, 2. studenog 1995. godine, milostivo sam bila pozvana na razgovor i dozvoljeno mi je da knjigu predstavim Sai Babi koji ju je pregledao stranicu po stranicu. Nakon brojnih pitanja i primjedbi o simbolizmu voćnih plodova koji su korišteni, uz zadirkivanje i šale, primila sam Njegovu potvrdu da je On „jako sretan“ i Njegove blagoslove.

Upitao me je hoću li promicati učenje u duhu ljudskih vrijednosti u Ujedinjenom Kraljevstvu. „To je ono što namjeravam učiniti, Svami“, odvrtila sam. Tada sam pomislila: „Ali, to će biti teško. Bit će mi potrebna pomoć.“ Prije nego što se ta pomisao čak u potpunosti oblikovala u mojem umu, Sai Baba je zamahnuo Svojom rukom, napravio kružni pokret i stvorio ogrlicu sa 101 zlatnom perlicom koju je stavio preko moje glave i oko vrata govoreći: „Nikada ju nemoj skidati.“

Bila sam zapanjena. „Što, Svami?“, promucala sam.

„Nikada ju nemoj skidati“, ponovio je On pun suosjećanja.

Tijekom jednog drugog razgovora koji se odvijao 18. siječnja 1999. godine kojem je prisustvovao moj suprug, Svami je materijalizirao broš s dijamantima i rubinima u obliku pauna. Odveo nas je u unutarnju prostoriju i tada je On materijalizirao prsten sa zelenim dijamantom za Boba i stavio ga na njegov prst uz riječi: „Pogledaj, savršeno ti pristaje.“ Nakon toga je izveo obred tijekom kojeg je položio ruke na naše glave i blagoslovio nas. To je bilo prekrasno, a završilo je riječima: „.....dug i miran život.“

Tijekom jednog razgovora Svami mi je dopustio da pogledam u Njegove oči što nikada nije učinio tijekom prolaska između redova tijekom daršana, ukazujući mi na taj način da je samo Njegova volja bila tâ koja je prevladala, a ne ono što sam ja željela. Nisam mogla vjerovati da mi je doslovno bilo dozvoljeno da gledam u Njegove oči. To je bilo kao da sam uronila u vječnost – osjećaj blaženstva i smirenosti – sve je bilo tamo! Bob, koji je po prirodi logičan i racionalan i nije vičan riječima kojima se izražavaju osjećaji, kazao je kako je gledanje u Svamijeve oči stvarno bilo kao da se doživljava „ljubav tisuću majki“.

- autorica je bivša Nacionalna koordinatorica Sathya Sai odgoja u duhu ljudskih vrijednosti (SSEHV) u Ujedinjenom Kraljevstvu i napisala je nekoliko knjiga o SSEHV-u

Sjaj božanske slave

BOŽANSKA INTERVENCIJA

Velik je broj slučajeva u mojoj praksi u kojima su izuzetno teške okolnosti bile razriješene nekom neobjašnjivom, nadnaravnom intervencijom. Ja to pripisujem Babi. Za mene, Bog je Baba i Baba je Bog. Sve su to Babine božanske igre – *līlā*.

Radilo se o slučaju jedne pretile žene koja je bila u kasnim četrdesetim godinama. Došla je u bolnicu s ozbiljno natečenim rukama i nadlakticama, s gangrenoznim područjima na obje ruke. Bila je teški dijabetičar i slabo je nadzirala razinu šećera u krvi, a i opća higijena bila joj je na niskoj razini. Ponekad smo pomišljali da će završiti tako da će ostati bez obje ruke. Bio sam na dužnosti. Moja je prva reakcija bila: „Baba, zašto ja?“ U ovom društvu koje je sklono parničarenju, posljednja stvar koju sam želio je slučaj u kojem je bolesnik imao realne mogućnosti da ostane bez obje ruke. Međutim, suosjećao sam s tom gospođom jer me je molila da učinim ono što najbolje mogu. Posavjetovao sam se s nekoliko kolega i izrazio svoje mišljenje kako će ta žena najvjerojatnije izgubiti obje ruke. Počeo sam upućivati molitve Babi i objasnio sve rizike bolesnici i njezinom suprugu. Čini se da su shvatili opasnosti ove uznapredovale bolesti.

Prvo sam prekontrolirao razinu šećera u njezinoj krvi s pažljivom titracijom inzulina. Nakon toga sam ju odveo u operacijsku dvoranu. Molio sam Babu za vodstvo u prepoznavanju odumrlog tkiva u odnosu na ono koje je bilo živo kako

bih mogao otkloniti samo ono koje je odumrlo. Pod općom anestezijom otklonio sam svo odumrlo tkivo s njenih ruku i nadlaktica. Nakon toga sam zarezao sve potrebne dijelove i ostavio sve rane otvorene kako bi se prirodno iščistile. U raspravama na kliničkim konferencijama koje su slijedile, ostali su liječnici kazali kako bi oni otklonili više tkiva što bi postupno dovelo do amputacije. Tijekom tjedana koji su slijedili stalno sam Babi upućivao molitve za njezino ozdravljenje. U vremenu od otprilike tri mjeseca, uz posebnu njegu i nešto presađivanja kože, ona je uspjela sačuvati svoje obje ruke. Pojavila se određena ukočenost prstiju, ali je naučila živjeti s time. To je bilo Babino čudo. Nikada ne bih imao odvažnosti izvesti takvo konzervativno liječenje, riskirajući pri tome pojavu sepse i daljih komplikacija, da nije bilo moje duboke vjere u Babu i snagu molitve.

- **izvadak iz „Čudo molitve“, autora dr. Purnende Dutte u knjizi „Inspired Medicine“ koju je kompilirala i uredila Judy Warner**

RELIGIJA NIJE NIŠTA DRUGO DO LJUBAV

Dr. A. T. Ariyaratne

Buddha je rekao klonite se svakog zla, negujte ono što je dobro, pročistite svoj um. To je učenje koje nam daje i Bhagavān. U ovom trenutku udružimo se zajedno i širimo tu poruku posvuda.

Naš najvoljeniji Bhagavāne Sri Sathya Sai Baba, dragi vođe religija, stariji, braćo, sestre i studenti! Ovo je velika prilika koja mi se pružila u životu. U srpnju 1982. godine došao sam ovamo i sjeo uz stopala Bhagavāna Babe i još uvijek se sjećam savjeta kojeg mi je On dao. On je dao naglasak na znanost kao i na duhovnost i to je bio veliki poticaj za moj rad. Svakoga se dana nalazim u društvu stotina ljudi koji su budisti, hinduisti, kršćani i muslimani. Sa svima njima mi

možemo raditi zajedno, uz veliki duh ljubavi i bratstva. Danas sam zamoljen da kažem nekoliko riječi na temu „Budizam i ljubav“.

Budizam poučava ljubaznosti ispunjenoj ljubavlju prema svima

U stvari, što više proučavate religiju u dubinu, doći ćete do toga da to nije ništa drugo već ljubav. Budizam nas uči kako bismo trebali voljeti i štiti sva bića, isto kao što majka voli i štiti svoje dijete, čak i pod cijenu vlastitog života. Drugim riječima, od nas se traži da volimo sva živa bića. Ta ljubaznost ispunjena ljubavlju prema ljudskim bićima, prema životinjama i prirodi potiče u nama božansku silu koja se pokazuje i izražava kod velikih duhovnih bića kao što je bio Bhagavān Baba. Nama je pružena jedinstvena prilika u ovom svijetu, danas, pod vodstvom koje nam On pruža, pokazujući posve jasno svijetu da religija nije ništa drugo do ljubav. Ako se ljubav može izraziti u svakom ljudskom srcu, što će se dogoditi? Tada ćemo svi mi kao pojedinci promatrati ostatak čovječanstva, promatrati ostatak svijeta živih bića s velikom ljubaznošću ispunjenom ljubavlju. Ta ljubaznost ispunjena ljubavlju, koja se naziva *metta* ili *maitri*, treba biti provedena u djelo. Možete vidjeti kako je velik broj ljudi gladan, mnogi su siromašni, brojni su bespomoćni. Posvuda možete vidjeti mnoštvo onih koji pate. Većina vas ste mladi ljudi. Uputite se u potragu za onima koji pate i pokušajte otkloniti uzroke njihove patnje. Ako ljudi nemaju vode koju bi popili, oni pate. Ako krenemo pružiti svoj rad, svoje znanstveno znanje ili bilo što od onoga što znamo i možemo i pokušamo osigurati vodu onima koji vode nemaju, to je čin suosjećanja. Tako da u svakom području života postoji nešto što možemo učiniti korištenjem naših mentalnih, fizičkih, emocionalnih ili drugih sposobnosti, uvijek možemo našu ljubav pretočiti u djelo.

Ljubav sama nije dovoljna. Možemo sjesti i meditirati satima šireći ljubaznost ispunjenu ljubavlju. To je važno zato što je naša cijela psiho sfera ispunjena mržnjom, organiziranom mržnjom, organiziranim zanemarivanjem i organiziranom sebičnošću. Posljedica toga je da se danas u svijetu većina resursa troši na ono što je loše, a ne na ono što je dobro. Zato ako mi, kao ljudska bića, možemo stvoriti duhovnu silu i povezati se s Božanskim Bićem koje je s nama prisutno, tada mi možemo imati psiho sferu u svijetu koja nije ispunjena zanemarivanjem, mržnjom i sličnom vrstom zla. Mi možemo izgraditi psiho sferu u kojoj prevladavaju odlike poput nesebičnosti, ljubavi, praštanja i dobrobiti, a to

je vrsta svijeta koja nam je danas potrebna. Nemamo više vremena za gubljenje. Gospod Buddha nam je uvijek iznova govorio: „Neka sva bića budu dobro i sretna!“ Mržnja nikada neće prestati putem mržnje, mržnja može prestati samo uz pomoć ljubavi, uz pomoć praštanja. U današnjem svijetu postoje brojne religije. Nažalost, kada u religiji nedostaje duhovnosti, tada će se pojaviti velike nevolje. Posvuda u svijetu imamo puno poteškoća jer su religije skrenule sa svojeg izvornog puta. Ono što naš veliki univerzalni učitelj Bhagavān Baba pokušava učiniti je vratiti natrag tu izgublenu duhovnost u svim religijama, tako da se religije ne bi trebale boriti jedna s drugom. Molim vas da zapamtite ovo, jedan Buddha se može pojaviti u tisuću godina, jedan Bhagavān Baba će se pojaviti u tisuću godina. Ali mi smo ljudi koji trebamo omogućiti da oni žive.

Ja sam susreo Bhagavāna 1982. godine, proveo sam s Njim sat i pol vremena. On mi je objasnio moje slabosti, a da Mu ja o tome nisam ništa rekao, On mi je pružio vodstvo. Nakon toga, došao sam još dva puta, ali nisam bio pozvan na razgovor. Bio sam na distanci sve dok me predsjednik Međunarodnog odbora nije pozvao da dođem ovamo. Ali, svakoga dana, za sve dobro što bih učinio, zasluge bih prenosio na Njega. Svi mi imamo obveze. Trebali bismo imati božanskost u našim srcima, nikada ne dopustiti bilo kakvom zlu, bilo kakvoj mržnji, bilo kakvoj sebičnosti da nam se prepriječi na putu. Trebali bismo vjerovati da možemo izgraditi novi svijet, da možemo stati na kraj nasilju, da možemo stati na put pohlepi koja prevladava u svijetu i uništava naše okruženje. Mladi ljudi trebaju preuzeti vodstvo.

Razvijte smirenost uma

Buddha je rekao klonite se svakog zla, negujte ono što je dobro, pročistite svoj um. To je učenje koje nam daje i Bhagavān. U ovom trenutku udružimo se zajedno i širimo posvuda tu poruku.

Vjerujte mi, ja težim za time da širim mir, ne samo u svojoj zemlji, već i u cijelom svijetu. Ja na tome radim svim silama, u tišini, od nekoliko stotina ljudi do pet stotina tisuća ljudi. Mi se okupljamo kao i sada ovdje i provedemo zajedno samo sat i pol vremena. U tom vremenu pokušavamo promatrati svoj um i tijelo. Što je moje tijelo? Ono nije ništa drugo već nekoliko elemenata koji su sjedinjeni. Tvrdoća, protočnost, toplina, hladnoća, širenje, skupljanje, to su elementi koji čine

naše tijelo. Tijelo ima organe kao što su oči, uši i drugi, uključujući i um. Sve vrijeme mi smo putem tih osjetila povezani s vanjskim svijetom. Što činimo kada iz vanjskog svijeta dobivamo raznovrsne poruke? Postajemo vezani. To znači da želimo nešto imati. U svojem umu postajemo potpuno otuđeni. Želimo mrziti druge, odbacujemo ih. Mi to možemo izbjeći i pokušati razviti stanje smirenosti u našem umu. To je razlog zašto je Buddha rekao: „Volite sve. Služite svima s osjećajem suosjećanja.“ To je suosjećanje – *kāruna*. Naučite uživati u radosti života. To je radost zbog napretka drugih – *mudita*. Kada razvijete radost življenja činjenjem dobrih stvari, neki će vas ljudi okrivljivati, dok će vas drugi ljudi hvaliti. Prihvatite oboje i pohvalu i pokudu, gubitak i dobitak na isti način, smireno, kako biste se sa sljedeće četiri karakteristike: *metta*, *kāruna*, *mudita* i *upekṣā* (practiciranje ljubaznosti i prijateljstva prema drugima, suosjećanje, radost zbog napretka drugih i nevezanost) dok ste još ljudsko biće, mogli uzdići do božanske razine, pokušavajući se uzdići još više i više, sve do razine najviše duhovnosti. Dakle, učenja Gospoda Buddhe vodila su u tom smjeru. Neki pojedinci, koji imaju uskogrudne interese, dijele ljude ovisno o kasti, rasi, religiji, narodnosti ili jeziku. Ali, to je upravo ono što se događa svim religijama. Umjesto da ujedinjujemo ljude, mi ih razdvajamo. Zato, u svetoj božanskoj prisutnosti Bhagavāna, donesimo odluku da putem pročišćenja naših umova i srcā, služenjem svakoga, neovisno o tome tko je ta osoba, ne samo ljudi, već i služenjem ostalih živih bića, okruženja, izgradimo novo društvo u kojem vlada ispravnost – *dharma*, a ne oružje ili generali vojske.

- **Iz govora kojeg je održao dr. A. T. Ariyaratne, utemeljitelj Sarvodaya Shramadana pokreta na Sri Lanki i bivši predsjednik Svjetskog parlamenta religija, na Međureligijskoj konferenciji koja je održana u Prasanthi Nilayamu 22. srpnja 2005. godine.**

Chinna Katha

SVAKI JE TRENUTAK SVET

Čuvši za reputaciju Karne kao osobe velikog milosrđa, siromašni se brahmin jednoga dana uputio u njegovu palaču. U tom je trenutku Karna na svoju kosu desnom rukom nanosio ulje iz zlatne čaše koju je držao u lijevoj ruci. Vidjevši zlatnu čašu u Karninoj ruci, brahmin je zatražio da mu ju dâ kao izraz milosrđa. Karna je istog trenutka pružio svoju lijevu ruku prema brahminu i dao mu zlatnu čašu. Nakon toga je brahmin rekao Karni: „O, kralju! Milosrđe se ne daje lijevom rukom. Lijepo te molim da mi čašu daš svojom desnom rukom. Zatraživši od brahmina da ju prihvati, Karna mu je odmah pružio čašu misleći: „Tko zna, moj se um može predomisлити tijekom premještanja čaše iz lijeve u desnu ruku!“

Svaki je trenutak svet za provođenje dobrog djela. Dobra se misao može promijeniti u lošu ako ju odgađamo provesti.

Čovjek je božanski, ugledajte se na mene; on je ovdje uistinu u svetoj misiji s božanskom svrhom. Smatrati ga zlim ili slabim ili grješnim, velika je pogreška. Takvo mišljenje je sâmo po sebi veliki grijeh. Čovjek mora zaslužiti pravo koje je stekao po rođenju, posebice duhovni mir – *śānti*. Nedostatak duhovnog mira – *aśānti* za njega je neprirodno stanje. Njegova prava priroda je duhovni mir – *śānti*.

- Baba

NOVOSTI IZ SAI CENTARA

DOMINIKANSKA REPUBLIKA

Međunarodna Sathya Sai organizacija iz Dominikanske Republike je, od 26. do 28. rujna 2014. godine, organizirala inovativni Nacionalni Sai retreat na temu „Živjeti Svamijevo duhovno nasljeđe“. Oko 115 članova Međunarodna Sathya Sai

organizacije sudjelovalo je na retreatu koji se održavao u prostoru pod nazivom „White House – Bijela kuća“. Održani su poticajni govori o Bhagavānovim učenjima i mnogi su poklonici podijelili svoja iskustva doživljena sa Svamijem, čime su rasplakali okupljene slušatelje. Gospodin Medrano, poklonik iz La Vege, velik je broj godina patio od gluhoće. Tijekom jednog predavanja o nadzoru nad osjetilima on se osjećao frustriranim zato što nije mogao čuti predavanje, iako ga je žarko želio čuti. Odjednom je osjetio „pop“ u svojoj glavi i odmah nakon toga mogao je savršeno čuti. Bio je sretan što je mogao čuti govornika, a okupljeni su bili dirnuti prikazom Bhagavānove milošću.

GRČKA

Bhagavānov rođendan proslavilo je oko 100 ljudi u Sai Prema centru u gradu Markopoulo. Predstavljena je nedavno objavljena knjiga, prijevod na grčki jezik, „Istina ljepota dobrota“ – drugi dio, s kartom na kojoj su prikazana mjesta koja je Bhagavān posjetio između 1962. i 1968. godine. Jutarnji dio programa otvoren je prikazivanjem kratke video snimke pod nazivom „Poruka Gospoda“, nakon čega je slijedilo poklonstveno pjevanje. Dvije velike rođendanske torte na kojima su bile ispisane poruke „Voli sve, služi svima“ bile su ponuđene Bhagavānu. Po završetku programa, velike količine hrane bile su spakirane i podijeljene potrebitim obiteljima. Članovi Međunarodne Sathya Sai organizacije sljedećeg su dana isto tako darivali krv u lokalnoj bolnici. Sedam dobrovoljaca iz Međunarodne Sathya Sai organizacije iz Atene posjetilo je misiju Majke Terezije, kao sastavni dio proslave Bhagavānovog rođendana. Misiji je donirana suha hrana dok su vrećice u kojima su se našli čokoladni keksi, bomboni i baloni, podijeljene djeci u dobi od 1 do 10 godina. Majke djece dobile su pakete u kojima su bili pribor za održavanje osobne higijene, spavaćice, modni nakit, posuđe, odjeću i igračke za djecu. Isto tako, dobrovoljci su sudionike zabavljali glazbom i pjevanjem.

NIZOZEMSKA

Tijekom 2014. godine velik broj projekata služenja proveden je širom Nizozemske prigodom Dana objave avatarstva. Dana 20. listopada 2014. godine Sai dobrovoljci održali su obrazovnu aktivnost u Amsterdamu-West gdje su

poučavali djecu o ispravnom načinu prehrane te podijelili zdravu hranu kao sastavni dio inicijative „Djeca: naša budućnost“. Desetero djece, koja su se na nastavi Sathya Sai odgoja u duhu ljudskih vrijednosti – SSEHV nalazila svakog ponedjeljka u društvenom centru, usvojilo je važnost uzimanja zdrave hrane kroz predstavu u kojoj su glumili čarobnjake koji stvaraju zdravu hranu. Predstava je završila pjesmom o ljudskim vrijednostima koju su na pozornici zajedno otpjevala djeca i njihove majke.

Sathya Sai centar iz Arnhema pokrenuo je još jedan obrazovni projekt koji je uključivao dvoje učitelja i 64-ero djece u osnovnoj školi, gdje su održavana predavanja o čistoći, u trajanju od tjedan dana, na temu „Eko ritam“. Učitelji su dali naglasak na to kako je vanjska čistoća od velike važnosti, ali da osnovu sve čistoće predstavlja unutarnja čistoća. Na kraju tjedna, na Dan objave avatarstva, djeca i Sathya Sai dobrovoljci sakupljali su smeće na ulicama grada. Lokalna uprava osigurala im je vreće za smeće i odvezla prikupljeni otpad. Djeca su izradila male glazbene instrumente od otpadnog materijala, prije no što je bio odbačen te su u školi izvela pjesme i instrumentalni glazbeni program.

SJEDINJENE AMERIČKE DRŽAVE

Sathya Sai centri iz regije Mid-Atlantic u Sjedinjenim Američkim Državama proslavili su Bhagavānov 89. rođendan provođenjem barem jedne aktivnosti služenja svakoga dana tijekom studenog 2014. godine. Organizirano je više od 60 projekata s više od 200 Sathya Sai dobrovoljaca za dobrobit nekoliko tisuća potrebitih ljudi širom Regije. Aktivnosti služenja uključivale su posluživanje hrane u javnim kuhinjama, crkvama, parkovima i na uglovima ulica, provođenje podjele hrane, odjeće i knjiga, čišćenje plaža, posjet staračkim domovima, podjela školskih potrepština, paketa s priborom za opću higijenu, zimske odjeće, invalidskih kolica i vreća s potrepštinama, slanje čestitki s poticajnim porukama vojnicima, muškarcima i ženama, koji služe u postrojbama Sjedinjenih Država u prekomorskim zemljama, održavanje tečajeva rada na računalu i organiziranje darivanja krvi.

Sathya Sai centri širom regije South-Central u Sjedinjenim Američkim Državama proveli su raznovrsne projekte služenja u čast Bhagavānovog

rođendana. Dobrovoljci iz Houstona poslužili su tople obroke za više od 75 potrebitih osoba u prostorima Vojske spasa i za oko 150 povremenih štićenika u dva lokalna skloništa za beskućnike. Koordinirali su „Podjelu zimskih jakni“ kako bi osigurali toplu odjeću za siromašne. Otprilike 600 Sathya Sai dobrovoljaca iz Houstona sudjelovalo je u proslavi Bhagavānovog rođendana. Dvojica govornika bili su generalni konzul Indije, gospodin Harish Parvathaneni te utemeljitelj i predsjednik skloništa za beskućnike u Houstonu gdje Sathya Sai dobrovoljci provode aktivnosti služenja.

Dobrovoljci iz Sathya Sai centra u Austinu bili su domaćini događanja ispunjenog radošću i zabavom za 35 štićenika s mentalnim teškoćama u državnoj bolnici u Austinu dana 21. studenoga 2014. godine povodom Bhagavānovog rođendana. Dobrovoljci su s ljubavlju poslužili hranu i podijelili poklone. Članovi Međunarodne Sathya Sai organizacije su 22. studenoga 2014. godine poslužili doručak za 400 potrebitih osoba u prostoru Caritasa u centru Austina. Istoga dana, djeca koja polaze program Sai duhovnog odgoja posjetila su, u pratnji odraslih, Dom za starije osobe gdje su razgovarali sa starijim osobama, poslužili im poslastice i podijelili pokrivače i čarape. 23. studenoga 2014. godine Sathya Sai centar iz Austina proslavio je rođendan Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe poklonstvenim programom u kojem je govor održao govornik iz Zračnih snaga Sjedinjenih država i predstavom koju su izveli mladi odrasli i drugi poklonici.

MEKSIKO

Članovi Sathya Sai centra u jednom od najtrošnijih područja Mexico Cityja proveli su nekoliko projekata služenja kako bi pomogli potrebitima. Tijekom 2002. godine oni su izgradili Sathya Sai medicinsku kliniku za liječničke preglede i podjelu lijekova. U veljači 2013. godine dobrovoljci su pokrenuli školu u toj istoj zgradi. Trenutno, oko 110-ero djece u dobi od 6-15 godina svake subote polazi nastavu u okviru programa Sathya Sai učenja u duhu ljudskih vrijednosti i dobivaju poduku za školu. Osoblje čine ravnatelj i četvero učitelja, a pomažu im Sathya Sai dobrovoljci. Dobrovoljci pripremaju ručak za djecu, čiste učionice, kuupaonice i dvorište te održavaju red kada djeca dolaze i odlaze.

U medicinskoj klinici liječnik i medicinska sestra rade svaki dan dok psiholog radi tijekom vikenda. Svake godine obrade oko 6.000 bolesnika. Dobrovoljci su ispričali dirljivu priču o ovisniku o drogi tinejdžerske dobi koji je uspio odbaciti drogu uz pomoć Klinike i počeo voditi brigu o svojoj bolesnoj majci. U kolovozu 2014. godine cijela je oprema, namještaj i računalna oprema bila ukradena iz toga prostora. Sathya Sai dobrovoljci okupili su se zajedno kako bi obavili potrebne popravke i obnovu, što je dovelo do toga da je prostor postao bolji i opremljen novom opremom, sigurnosnom zaštitom i novoooličenim zidovima.

KAZAHSTAN

Oko 300 učitelja i obrazovnog osoblja iz viših i javnih obrazovnih ustanova sudjelovalo je na seminaru pod nazivom „Univerzalne vrijednosti: univerzalni pristup“ koji je održan u Alma Ati od 28. do 31. listopada 2014. godine. Međunarodna Sathya Sai organizacija organizirala je seminar na poziv Bobek centra kojim upravlja Ministarstvo obrazovanja i znanosti Republike Kazahstan. Europski Institut za Sathya Sai obrazovanje predstavljale su gospođa Marianne Meyer, ravnateljica, gospođa Petra von Kalinowski, zamjenica ravnateljice i gospođa Anita Fridrich, tajnica, koje su održale predavanja i radionice o Sathya Sai učenju u duhu ljudskih vrijednosti. Učitelji i obučavatelji učitelja odgovorili su sa zanimanjem i zanosom te preuzeli obvezu dijeljenja Bhagavānove poruke o važnosti primjene ljudskih vrijednosti s djecom i drugim učiteljima.

RUSIJA I ŠEST PRIDRUŽENIH ZEMALJA

Dana 23. studenoga 2014. godine više od 1.000 ljudi proslavilo je Bhagavānov rođendan na raznim lokacijama u Azerbajdžanu, Bjelorusiji, Kazahstanu, Kirgistanu, Moldaviji, Rusiji i Ukrajini. Poticajne govore, predstavljanja, video programe, poklonstveno pjevanje i koncerte organizirali su Sathya Sai dobrovoljci, djeca koja polaze program Sai duhovnog odgoja i učitelji. Podijeljeni su materijali o Bhagavānovom životu i radu kao i kalendari. Sathya Sai dobrovoljci posjetili su dječje centre za rehabilitaciju, domove za osobe s invaliditetom, sirotišta i skloništa za beskućnike da bi podijelili hranu potrebitima.

Dva puta godišnje organizirani su javni skupovi u zemljama Zone 8 da bi se pružile informacije o Bhagavānovom životu i učenjima te o aktivnostima Međunarodne Sathya Sai organizacije. Novopridošli u Međunarodnu Sathya Sai organizaciju i oko 300 članova Međunarodne Sathya Sai organizacije iz 44 grada, sudjelovali su 8. i 9. studenoga 2014. godine na javnim skupovima u Azerbajdžanu, Bjelorusiji, Kazahstanu, Kirgistanu, Moldaviji, Rusiji i Ukrajini. Programi su se sastojali od predstavljanja Bhagavānovih učenja i Njegovog rada, jedinstva svih religija i aktivnosti Međunarodne Sathya Sai organizacije u područjima poklonstva, obrazovanja i služenja u društvu. Javnost je imala priliku naučiti nešto o misiji Međunarodne Sathya Sai organizacije i dobila video diskove s Bhagavānovim izrekama i fotografijama.

BHARAT

Haryana i Chandigarh: Kao sastavni dio proslave Bhagavānovog 90. rođendana i zlatnog jubileja Sri Sathya Sai seva organizacije, uspostavljen je Centar za prehranu u Panchakuli, u Kunjupuru u okrugu Karnal pokrenut je Centar za obuku za zanimanja, dok je Centar za obuku za upravljanje u slučaju prirodnih nepogoda uspostavljen u Kurukshetri.

Kako bi podigli svjesnost javnosti o Bhagavānu, Njegovim učenjima i Njegovim projektima služenja namijenjenih čovječanstvu, država je organizirala Sri Sathya Sai Swaranjali – glazbene koncerte na javnim mjestima, za široku javnost u svakom okrugu. Ta je aktivnost organizirana uz aktivno sudjelovanje Sai mladih među kojima se nalaze bivši polaznici balvikas programa i bivši Sai studenti. Tijekom tih predstavljanja oni su isto govorili o događanjima ispunjenima ljubavlju i iskustvima vezanim uz Svamijevu ljubav i Njegovu duboku brigu za čovječanstvo koja je iskazana kroz projekte kao što su opskrba pitkom vodom, bolnice i obrazovne ustanove. Već su do sada održani koncerti održani u okruzima Karnal, Rohtak i Ambala na kojima su, u velikom broju, prisustvovali ljudi iz svih društvenih slojeva.

Kao dio navedene proslave u Panchkuli je, od 7. do 13. travnja 2015. godine, organizirano pričanje priča iz Bhagavatama – Srimad Bhagavata Katha. Gospodin Ritu Raj Maharaj, voditelj Sri Maa Pitambra Dhaam iz Indore, s velikom je predanošću pričao priče tijekom sedam dana.

On je isto tako govorio o svojim osobnim iskustvima sa Svamijem kada je vodio Srimad Bhagavata Katha u Prasanthi Nilayamu 2010. godine. Program je završio podjelom odjeće potrebitima. Završnog dana, hrana je poslužena za više od 800 poklonika.

Punjab: Sri Sathya Sai seva organizacija iz Punjaba organizirala je susret koordinaotora na razini države za područje cijele Indije u Sai Saraswati Vidya Mandiru visokoj školi u Patiali, dana 28. i 29. ožujka 2015. godine, u radu kojeg je sudjelovalo oko 50 dužnosnika. Gospodin Satyajit, nacionalni koordinator projekta Vidya Vahini, predsjedavao je susretom i održao predavanje o raznim vidovima ovoga projekta. Tom je prilikom održan i program obuke za upravljanje u slučaju prirodnih nepogoda koji je organiziran pod vodstvom gospodina S. Thyagarajana, u programu su osigurane demonstracije uživo tehnika upravljanja u slučaju nepogoda.

Ja dolazim izravno da bih podario mir i radost

Ja se nikada neću povezati s onim što je prolazno, okaljano, neprimjereno i opak. Pored toga, postoje i neki koji objavljuju kako ja „dolazim kroz nekoga“ i da govorim kroz njega! Te se osobe pretvaraju da su moja usta i prenose drugima moje savjete i moje prijedloge, kao sa sam ih ja „ovlastio“ ili kao da to ja sâm govorim kroz njih . Čujte sada ovo! Ja nikada ne govorim kroz nekoga drugoga, Ja nikada ne prisvajam nekoga drugoga ni ne koristim nekoga drugoga kako sredstvo za izražavanje. Ja dolazim izravno, ja dolazim iskreno, ja dolazim onakav kakav jesam da bih podario mir i radost.

-Baba

